31983L0183

L 105/64 ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ 23.4.1983

SMĚRNICE RADY
ze dne 28. března 1983
o osvobození od daní, které se vztahuje na trvalý dovoz osobního majetku jednotlivců z členského státu

(83/183/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 99 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise [1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [2],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [3],

vzhledem k tomu, že by měla být podniknuta další opatření ve prospěch jednotlivců, aby si obyvatelé členských států více uvědomili existenci Evropského společenství a aby byly ve Společenství vytvořeny podmínky obdobné podmínkám domácího trhu;

vzhledem k tomu, že zejména daňové překážky bránící tomu, aby si jednotlivci dovezly z jednoho členského státu svůj osobní majetek nacházející se v jiném členské státě, jsou způsobilé bránit volnému pohybu osob uvnitř Společenství; že by tyto překážky proto měly být pokud možno odstraněny osvobozením od daní;

vzhledem k tomu, že toto osvobození od daní se může vztahovat pouze na dovoz zboží, které není obchodní nebo spekulativní povahy; že by proto měly být stanovena omezení a podmínky uplatňování osvobození od daní,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Každý členský stát za podmínek a v případech níže stanovených osvobodí osobní majetek dovezený natrvalo jednotlivci z jiného členského státu od daní z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní, které se na tento dovoz obvykle vztahují.

2. Tato směrnice se nevztahuje na zvláštní nebo periodické poplatky a daně ukládané na používání tohoto majetku v určité zemi, jako jsou například poplatky za registraci motorových vozidel, silniční daně a televizní poplatky.

Článek 2

Podmínky vztahující se k majetku

1. Pro účely této směrnice se „osobním majetkem“ rozumí majetek pro soukromé použití dotyčných jednotlivců nebo pro potřeby jejich domácnosti. Takový majetek nesmí svou povahou nebo množstvím odrážet žádný obchodní zájem ani nesmí být určen pro hospodářskou činnost ve smyslu článku 4 směrnice 77/388/EHS [4]. Za osobní majetek se však považují i nástroje, které dotyčný jednotlivec potřebuje k výkonu svého zaměstnání nebo povolání.

2. Osvobození od daní podle článku 1 se vztahuje na osobní majetek, který:

a) byl získán za obecných podmínek daňového systému na domácím trhu jednoho z členských států a nevztahuje se na něj při vývozu žádné osvobození od daní z obratu, spotřebních daní nebo jiných nepřímých daní ani žádné vrácení těchto daní. Pro účely této směrnice se má za to, že zboží, které bylo pořízeno za podmínek uvedených v čl. 15 bodě 10 směrnice 77/388/EHS, splňuje tyto podmínky,

b) dotyčný jednotlivec skutečně používala v členských státech, z nichž je vyvážen, po dobu alespoň:

— šesti měsíců před změnou bydliště u motorových vozidel (včetně jejich přívěsů), obytných přívěsů, rekreačních lodí a rekreačních letadel,

(1) Úř. věst. C 267, 21.11.1975, s. 11.
(2) Úř. věst. C 53, 8.3.1976, s. 39.
(3) Úř. věst. C 131, 12.6.1976, s. 49.
(4) Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.

— tří měsíců před změnou bydliště nebo před zřízením rekreačního objektu u jiného majetku.

U zboží uvedeného ve druhé větě písmene a) však mohou členské státy uvedenou dobu prodloužit na 12 měsíců.

3. Příslušné orgány požadují doklad toho, že podmínky podle odstavce 2 jsou splněny, u motorových vozidel (včetně jejich přívěsů), obytných přívěsů, rekreačních lodí a rekreačních letadel. U jiného majetku požadují takový doklad pouze tehdy, existuje-li závažné podezření z podvodu.

Článek 3

Podmínky dovozu

Dovoz majetku může být proveden najednou nebo vícekrát ve lhůtách stanovených v článcích 7, 8, 9 a 10.

Článek 4

Povinnosti následující po dovozu

Dovezený majetek nelze na nikoho převést, nikomu pronajmout ani zapůjčit v době 12 měsíců poté, co byl dovezen s osvobozením od daní, s výjimkou řádně odůvodněných okolností, které uznají příslušné orgány členského státu dovozu.

Článek 5

Zvláštní podmínky pro určité druhy majetku

1. Členské státy mohou stanovit, že zboží uvedené v čl. 4 odst. 1 směrnice 69/169/EHS [1], naposledy pozměněné směrnicí 82/43/EHS [2], může být dovezeno s osvobozením od daní nejvýše v množství stanoveném ve zmíněném článku pro cestování mezi členskými státy.

2. Osvobození od daní při dovozu jezdeckých koní, motorových silničních vozidel (včetně jejich přívěsů), obytných přívěsů, rekreačních lodí a rekreačních letadel bude přiznáno pouze tehdy, přemisťuje-li jednotlivec své obvyklé bydliště do členského státu dovozu.

Článek 6

Obecná pravidla pro určování bydliště

1. Pro účely této směrnice se „obvyklým bydlištěm“ rozumí místo, kde určitá osoba žije obvykle, tj. alespoň 185 dnů v každém kalendářním roce, kvůli svým osobním a pracovním vazbám, popřípadě u osoby, která nemá žádné pracovní vazby, kvůli osobním vazbám, z nichž vyplývá úzké spojení mezi dotyčnou osobou a místem, kde žije.

Za obvyklé bydliště osoby, kterou pracovní vazby poutají k jinému místu než vazby osobní a která proto žije střídavě na různých místech nacházejících se ve dvou nebo více členských státech, se však považuje místo, k němuž má osobní vazby, pokud se tam taková osoba pravidelně vrací. Tato poslední podmínka nemusí být splněna, žije-li dotyčná osoba v určitém členském státě proto, aby vykonala úkol, který má určitou dobu trvání. Docházka na vysokou školu nebo do školy nemá za následek změnu obvyklého bydliště.

2. Jednotlivci prokáží místo svého obvyklého bydliště jakýmikoliv vhodnými prostředky, například průkazem totožnosti nebo jiným platným dokladem.

3. Mají-li příslušné orgány členského státu dovozu pochybnosti o platnosti prohlášení o obvyklém bydlišti učiněného podle odstavce 2 nebo pro účely určitých zvláštních kontrol, mohou požadovat další údaje nebo důkazy.

HLAVA II

DOVOZ OSOBNÍHO MAJETKU V SOUVISLOSTI SE ZMĚNOU OBVYKLÉHO BYDLIŠTĚ

Článek 7

1. Osvobození od daní podle článku 1, jedná-li se o osobní majetek dovážený jednotlivcem při změně jeho obvyklého bydliště, se přizná za podmínek stanovených v článcích 2 až 5.

2. Poslední část majetku musí být dovezena nejpozději 12 měsíců po změně obvyklého bydliště.

[1] Úř. věst. L 133, 4.6.1969, s. 6.
[2] Úř. věst. L 206, 14.7.1982, s. 35.

HLAVA III

DOVOZ OSOBNÍHO MAJETKU V SOUVISLOSTI SE ZAŘIZOVÁNÍM NEBO OPUŠTĚNÍM REKREAČNÍHO OBJEKTU

Článek 8

1. Osvobození od daní podle článku 1 se přizná pro osobní majetek dovezený jednotlivcem k zařízení rekreačního objektu za podmínek stanovených v článcích 2 až 5.

Toto osvobození se přizná jen tehdy, pokud

i) je dotyčný jednotlivec majitelem svého rekreačního objektu nebo si jej pronajímá na dobu alespoň 12 měsíců;

ii) dovezený majetek odpovídá obvyklému vybavení rekreačního objektu.

2. Osvobození od daní se rovněž přizná za podmínek uvedených v odstavci 1, pokud je po opuštění rekreačního objektu majetek dopravován do obvyklého bydliště nebo do jiného rekreačního objektu za předpokladu, že daný majetek byl skutečně ve vlastnictví dotyčného jednotlivce a že jej používal po dobu alespoň 12 měsíců.

Poslední část majetku musí být dovezena nejpozději 12 měsíců po opuštění rekreačního objektu.

Článek 4 se nevztahuje na zpětný dovoz majetku.

HLAVA IV

DOVOZ MAJETKU PŘI SŇATKU

Článek 9

1. Odchylně od čl. 2 odst. 2 písm. b) druhé odrážky, aniž jsou však dotčena ostatní ustanovení článků 2 až 5, má každý při svém sňatku právo na osvobození od daní podle článku 1, dováží-li do členského státu, kam hodlá přemístit své obvyklé bydliště, osobní majetek, který si pořídil nebo který se dostal do jeho vlastnictví v době kratší než tři měsíce před sňatkem, za těchto podmínek:

a) dovoz se uskuteční v období, které počíná dva měsíce přede dnem zamýšleného sňatku a končící čtyři měsíce po skutečném dni sňatku;

b) dotyčný jednotlivec předloží doklad o tom, že k sňatku došlo nebo že bylo zahájeno předsňatkové řízení.

2. Osvobození od daní se rovněž přizná, pokud jde o dary obvyklé při příležitosti sňatku, které jednotlivci splňujícímu podmínky uvedené v odstavci 1 zasílají osoby, které mají obvyklé bydliště v jiném členském státě, než je stát dovozu. Toto osvobození od daní se vztahuje na dary s jednotkovou hodnotou nepřevyšující 200 ECU. Členské státy však mohou přiznat osvobození od daní v případě, kdy hodnota 200 ECU je překročena, nepřekročí-li hodnota žádného daru osvobozeného od daní 1 000 ECU.

3. Je-li majetek dovážen přede dnem sňatku, mohou členské státy udělení takového osvobození od daní vázat na poskytnutí přiměřené jistoty.

4. Nepředloží-li jednotlivec důkaz o svém sňatku do čtyř měsíců ode dne udaného pro tento sňatek, vzniká daňová povinnost dnem dovozu.

HLAVA V

DOVOZ MAJETKU ZEMŘELÉ OSOBY ZÍSKANÉHO DĚDICTVÍM

Článek 10

1. Odchylně od čl. 2 odst. 2 a 3, čl. 4 a čl. 5 odst. 2, aniž jsou však dotčena ostatní ustanovení článků 2, 3 a 5, je jednotlivec, který dědictvím (*causa mortis*) získá vlastnictví nebo užívací právo k osobnímu majetku zemřelé osoby, který se nachází v některém členském státě, při dovozu takového majetku do jiného členského státu, v němž má bydliště, oprávněna k osvobození od daní podle článku 1 za těchto podmínek:

a) dotyčný jednotlivec předloží příslušným orgánům členského státu dovozu osvědčení vydané notářem nebo jiným příslušným orgánem členského státu vývozu, že majetek, který dováží, byl získán dědictvím;

b) majetek je dovezen nejpozději dva roky ode dne, kdy se dotyčný jednotlivec stane vlastníkem daného majetku.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

1. Dokud nevstoupí v platnost daňová pravidla Společenství přijatá podle čl. 14 odst. 2 směrnice 77/388/EHS, usilují členské státy o omezení formalit pro dovoz uskutečňovaný jednotlivci v mezích a za podmínek stanovených touto směrnicí a rovněž usilují o odstranění dovozních formalit, z nichž vyplývají kontroly, které vedou ke značnému vykládání a nakládání na hranicích.

2. Členské státy mohou zachovat nebo zavést volnější podmínky pro udělování osvobození od daní, než jsou stanoveny v této směrnici, s výjimkou těch, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 2.

3. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 2, nesmějí členské státy při provádění této směrnice uplatňovat ve Společenství osvobození od daní, která jsou méně výhodná než ta, která poskytují, když jednotlivci dovážejí osobní majetek ze třetích zemí.

Článek 12

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 1984. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Řecká republika může nicméně zachovat svůj stávající daňový systém do zavedení společného systému DPH za předpokladu, že bude zamezeno dvojí zdanění.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice, a zejména ta, která vyplynou z použití čl. 11 odst. 2 a 3. O takových ustanoveních uvědomí Komise ostatní členské státy.

3. Komise každé dva roky po konzultaci členských států předloží Radě a Evropskému parlamentu zprávu o provádění této směrnice v členských státech.

Článek 13

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 28. března 1983.

Za Radu

předseda

J. ERTL